

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση F.W.L. de Groot κατά Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem

(Υπόθεση C-385/00)

(2000/C 372/10)

Με απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Οκτωβρίου 2000, το Hoge Raad der Nederlanden ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ F.W.L. de Groot και Inspecteur van den Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Απαγορεύουν το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 39 ΕΚ) και το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου⁽¹⁾ όπως, στο πλαίσιο ενός συστήματος για την αποτροπή της διπλής φορολογίας, ο κάτοικος κράτους μέλους που κατά ένα συγκεκριμένο έτος είχε εισοδήματα (και) σε άλλο κράτος μέλος από την εκεί άσκηση μισθωτής εργασίας, για τα οποία εισοδήματα φορολογείται στο άλλο αυτό κράτος μέλος χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προσωπική και οικογενειακή του κατάσταση, απολέσει στο κράτος κατοικίας του το ανάλογο μέρος του πλεονεκτήματος του απαλλασσόμενου από τον φόρο ποσού και των προσωπικών φορολογικών ελαφρύνσεων;
- 2) Αν στο ερώτημα 1 δοθεί καταφατική απάντηση, τάσσονται τότε από το κοινοτικό δίκαιο ειδικές επιταγές σχετικά με τον τρόπο που στο κράτος κατοικίας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η προσωπική και οικογενειακή κατάσταση του σχετικού εργαζομένου;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 9ης Αυγούστου 2000 στην υπόθεση Finanzamt Hannover-Nord κατά Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH

(Υπόθεση C-392/00)

(2000/C 372/11)

Με διάταξη της 9ης Αυγούστου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Οκτωβρίου 2000, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Finanzamt Hannover-Nord και Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH που εκκρεμεί ενώπιόν του ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Συμβιβάζεται με το άρθρο 4 της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ⁽¹⁾, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, η χορήγηση απόκου δανείου από εταίρο προς την εταιρία του, όταν κατά τον χρόνο χορηγήσεως του δανείου από εταίρο προς την εταιρία του, όταν κατά τον χρόνο χορηγήσεως του δανείου υφίστατο μεταξύ της εταιρίας και του εταίρου σύμβαση μεταφοράς των αποτελεσμάτων χρήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Trento — Sezione civile — με διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 2000 στην υπόθεση Distillerie F.lli Cipriani SpA κατά Ministero delle Finanze

(Υπόθεση C-395/00)

(2000/C 372/12)

Με διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Οκτωβρίου 2000, το Tribunale di Trento — Sezione civile, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Distillerie F.lli Cipriani SpA κατά Ministero delle Finanze, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Στην περίπτωση προϊόντων κυκλοφορούντων υπό καθεστώς αναστολής κατά το άρθρο 4, στοιχείο γ', της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, που προορίζοντο μεν προς εξαγωγή μέσω ενός η περισσότερων κρατών μελών, αλλά δεν έφθασαν στον προορισμό τους, και που δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση, έχει το άρθρο 20, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής την έννοια ότι το κράτος μέλος προελεύσεως μπορεί να προβεί στην εισπραξή των ειδικών φόρων καταναλώσεως μόνον αν δόθηκε στον εγγυητή της πληρωμής η δυνατότητα να πληροφορηθεί εμπροθέσμως ότι δεν έχει συντελεσθεί η άρση του καθεστώτος αναστολής, ώστε να προσκομίσει, εντός τετραμήνου από την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων, πειστικές αποδείξεις για την κανονικότητα της πράξεως ή για τον τόπο όπου διαπράχθηκε πράγματι η παράβαση ή η παρατυπία;
- 2) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, ισχύει, στην ίδια περίπτωση, η ίδια ερμηνεία, ακόμη και αν το κράτος μέλος προελεύσεως συμπίπτει με το κράτος μέλος όπου διαπιστώθηκε η παράβαση ή η παρατυπία; ή ισχύει, ούτως ή άλλως, στην περίπτωση αυτή, το τεκμήριο του άρθρου 20, παράγραφος 2, της οδηγίας; στο τελευταίο αυτό ενδεχόμενο, χωρεί απόδειξη της κανονικότητας της πράξεως ή του τόπου όπου όντως διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση; η απόδειξη δε αυτή υπόκειται ή όχι στην προθεσμία της επόμενης παραγράφου 3;